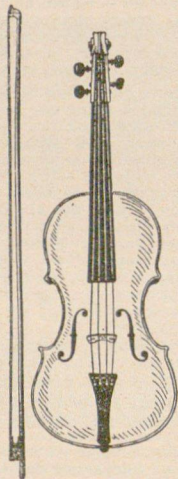

духовно звание въ едно монастирско братство. В. е писалъ повече отъ 40 опери, а сжщо и църковна музика: меси, мотети и оратории.

Виола, ит. Viola alta, alt viola, alto, нѣм. Bratsche — струненъ инструментъ отъ цигулковото семейство, малко по-голямъ (приблизително съ една четвъртъ) отъ цигулката, съ 4 струни: с, g^d a¹ и строежъ една квинта по-ниско отъ нея — съ мрачно меланхоличенъ характеръ на тона. Въ струнния оркестъръ заема алтовото положение. Обемътъ достига до g² a², но въ солови мѣста — и по-високо, и се пише въ алтовия ключъ.

Виола

Виола бастарда — ит. Viola

bastarda — старъ, струненъ инструментъ, приличенъ на виола ди гамба (гл. т.), съ 6 кожени струни — (D G с e a d¹). Въ Англия В. б. сж наричали lyra viol.

Виола д'аморе, ит. Viola d'amore, фр. Viole d'amour — „любовна цигулка“ — старъ, излѣзълъ вече изъ употрѣба струненъ инструментъ, малко по-голямъ отъ виолата — съ плоскъ корпусъ и 5 до 7 кожени струни, които се нагласявали въ тоническото тривъчие — въ две октави на тоналността, въ която се намиратъ пиесата, която ще се свири. Освенъ коженитъ — имало още толкова металически струни, нагласени въ еднозвучие или октава съ коженитъ, на които не се е свирило, а сж служили само за резонирание.

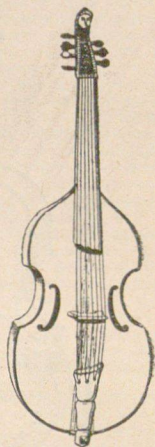
Виола да спала — гамбовиденъ инструментъ, съ 4 или 6 струни, гласящи се като у челото.

Виола ди бордонъ, Viola di bordon — гл. баритонъ.

Виола ди гамба, ит. Viola di gamba, фр. basse de viole — „цигулка за колѣна“, струненъ инструментъ — съ 6 или 7 струни, подобенъ на виолончело, но съ по-малка голѣмина, свири се сжщо като се поставя между колѣната; тонътъ ѝ е по-слабъ и по-нѣженъ отъ виолончеловия. В. г. е била въ употрѣба до срѣдата на XVIII ст., когато е била окончателно измѣстена отъ виолончело.

Виола помпоза — Viola pomposa — малка виола ди гамба, съ 5 корди, настроени на квинти. Изнамѣрена отъ Йоханъ Себ. Бахъ, чиято шеста челова сюита е написана за В. п.

Виолентементе, ит. Violentemente — бурно, разпалено.

Виола ди гамба

Виолета, ит. Violetta piccola — най-малкия видъ виола, съ 3-4 струни.

Виолино, фр. Violine, Violino, Violon, англ. Violin — виолина — малка виола, на български — „цигулка“ (гл. т.).

Виолино пиколо, ит. Violino piccolo — джебна цигулка, която се строи една кварта по високо отъ обикновената цигулка.

Виолиновъ ключъ — цигулковъ ключъ.

Виолонъ, ит. Violon, фр. Violone — старото име на контрабаса. Често смѣсватъ французското наименование на цигулката — Violon съ старо ит. название на контрабаса.

Виолончело, ит. Violoncello, фр. Violoncelle — или съкратено, просто cello, чело = „малка басова цигулка“ или, както по рано сж го наричали, „цигулка за колѣне“, и името на произлѣзлия отъ виола ди гамба струненъ инструментъ, на който се